

fjórta dagar.

Hann er nøgður við lívið sum handilsmaður, hóast tað til tíðir hevur verið meira strævið enn gott er.

– Eg havi havt tað ótrúliga gott í SMS, hóast tað til tíðir hevur verið eitt sindur buldrasligt við øllum teimum umbyggingum og broytingum, sum eru farnar fram í húsinum. Onkuntíð var hárið stívt av stövið og klæðini vóru grá, av somu orsök.

Stövið fært tú gratis

Sjálvandi minnst Kári aftur á nógvar søgur, men sum hann sigur, so eru tær fægstu so mikið borðberar, sigur hann, at hann vil út við teimum. Men vit kenna øll tosingarlag hansara og vit hoyra hann fyrri okkum, tá hann svaraði kundinum, sum spurdi um tann »støvugta« klæðningin, sum hann hevði keypt.

– Jamen, stövið fært tú gratis.

Hóast hann neyvan nakrantíð var orðaleysur tá kundarnir spurdu eithvørt, so heldur hann kortini, at kundar hansara hava verið nøgdir við at keypa frá honum.

– Annars høvdu teir neyv-an komið aftur, sigur hann við einum spöyskum smíli. Men hvat er tað sum hevur fingið teg til at halda áfram heruppi?

– Sum eg segði, so havi eg havt tað ótrúliga gott heruppi. Og orsøkin til at eg havi hildið á er, at hvør dagur hevur verið spennandi og eg eri farin til arbeiðis við gleði – hvønn dag!

Hann gerst eitt sindur meira álvarsamur tá hann sigur, at nøgdir kundar er »alfa og omega« í handils-lívinum; í Føroyum meiri enn nakrastadni.

– Tú kanst ikki byggja ein handil upp á eingangskundar. Illa í Keypmannahavn, enn minni í Havn, sigur handilsmaðurin, sum dugdi so væl at siga kundum, at ein klæðningur hekk og biðaði eftir teimum, at teir næstan trúðu honum.

Kreppuáriní vóru spennandi

Tá ein hevur verið handilsmaður í so nógvar ár, so hevur ikki bara verið talan um viðgang. Enn eru kreppuáriní ikki gloymd her heima – heldur ikki hjá Kára.

– Tað var ein fantastiska spennandi tíð. Prísirnir skramblaðu niður og »konkurentarnir lukkaðu« í bæði borð. Men vit megnaðu at koma ígjøgnum við skinninum á nösini, sigur hann.

– Tá vóru tað ikki handilsmenninir, sum settu prísirnir. Kundar komu inn, høvdu eitt ávíst krónutal við

og bóðu um at fáa ein klæðning fyrri »tað« - og tað fingur teir, sigur hann staðfestandi.

Hann leggur afturat, at prísirnir skramblaðu niður, og tað merkti at handilsmenninir máttu tillaga útræðslurnar til nýggju umstøðurnar.

– So hóast tað var spennandi, so hevur tað ikki bara verið stuttligt, sigur hann og sær rættuliga grunandi út.

Veile var ein fiasko

Hóast Feðgar í SMS er tann handilin, sum Kári verður »identifiseraður« við, so er tað kortini ikki einasti handil hansara – og fyrri tað at Feðgar í SMS letur aftur, so er navnið heldur ikki burtur.

– Nei, nei, nei. Smápartafelagið, sum eigur henda handilin – ella átti – eigur eisini Skálk, sigur hann og peikar beint upp, tí Skálkur heldur til í ovaru hæddini, beint omanfyri Feðgar.

– ... og vit eiga eisini handilin í Klaksvík. Vit høvdu eisini Feðgar í Fugl-afirði og Deres, her í SMS, men teir hava vit sloppið okkum av við.

Harafurtur minnst fleiri kanska eisini, at Kári eina ferð hevði handil í Vejle ...

– Uff, sigur hann tungliga og tað sæst skiliga, at hann helst ikki vil tala um tað, men so kemur tað kortini.

– Vejle var ein dundrandi fiasko. Samstarvið gekk illa, og eg misti eina óhugnaliga rúgvu av peningi. Tað segði mær so mikið sum, at ein ikki kann reka handil í Danmark og búgva í Føroyum.

So er tað sagt um Vejle ávintýrið hjá Kára Müller, tí vit fara til eitt annað evnið, sum hann heldur verða stuttligari at tosa um

– Eg kann selja alt

Hann stúrir kortini ikki fyrri hvat framtíðin hevur at bjóða honum, nú hann ikki skal niðan í SMS hvønn dag. Hann hevur fleiri jørn í eldinum og onkur minnst kanska, at hann í blaðnum herfyri boðaði frá, at hann fer at selja føroyskt vatn í útheiminum.

Hann trýr í øllum førum upp á egin evnir. Ikki so løgið heldur nú hann hevur verið handilsmaður í umleið 30 ár.

– Eg kann selja alt, sigur hann.

– Tað er líkamikið, um tað er bilar, fisk, hosur ella vatn, sigur hann við einum stórum smíli.

Tað er nú heldur ikki so óhugsandi, at maðurin hevur rætt. Hann hevur roynt eitt sindur, síðan hann fór í læru á Føroya Sildasølu fyrri nógvum árum síðan. Eftir tað hevði hann matvøru-handil Undir Varða, var eitt skifti hjá Johs. Berg áðrenn hann lat upp handilin í SMS.

...og so útum

Hann gremur seg ikki nú hann letur aftur, men sigur, at hann fer við einum smíli.

– Tá eg byrjaði var eg inni á botni, so flutti eg út á torgið og seinastu tíðina havi eg verið við úthurðina.

Nú skundi eg mær sjálvur at fara út um, áðrenn eg verið koyrdur útum, leggur hann stórfleynandi afturat.

Tað, sum hann tó frøðir hann mest er, at tað er hann sjálvur, sum hevur latið handilin aftur.

– Tað vóru ikki frakkaklæddir menn, við »stress-mappu«, sum søgdu mær, at eg skuldi lata aftur. Eg havi golið øllum sítt og skyldi ongum nakað nú eg gevist her, sigur Kári Müller at enda.

Frá klæðum til vatn

Hann fer tó ikki bara at sita upp aftur, nú hann gevst við Feðgum í SMS. Sum nevnt omanfyri arbeiðir hann og aðrir við einari ætlan um at útflyta føroyskt vatn.

Hann vil ikki út við hvussu langt henda ætlan er komin, men hon er væl ávegis skilja vit á lagnum.

So hvør veit, um vit ikki onkran dagin, ein heitan summardag, hoyra ein mann siga:

– Tystur? Jamen, vatnið stendur her og bíðar eftir tær ...

Próvtøkur í Føroya Musikkskúla

Meinhard R. Hansen
úr Sandoyar
Musikkskúla til roynd
í Norðurlandahúsi-
num. Mr. Adrian
Davis er próvdómari
og Martin Mouritsen
er tulkur fyrri Føroya
Musikkskúla

55 musikskúlanæmingar hava hesa vikuna verið til roynd í tónleikaframförsu. Flestu royndirnar eru farnar fram í Norðurlandahúsinum, og tær seinastu enda friggjadagin í Klaksvík Musikkskúla, har 13 næmingar fara upp.

Próvdómari er Adrian Davis frá Associated Board of Music í Bretlandi. Associated Board hevur umleið 600 dómara at ráða yvir, og 15 teirra eru valdir at leiðbeina nýggjum dómaraum og til at eftirútbúgva hinar eldru. Adrian Davis er ein av hesum 15 vegleiðarunum.

Mr. Davis sigur, at tað hoyrist á spælinum hjá teimum føroysku børnu-

num, at teimum damar at spæla tónleik. Næmingarnir eru millum 9 og 22 ára gamlir og spæla blási- og strokljóðföri, klaver, gittar og sang, og royndirnar hava gingið stak væl.

Nøkur vaksin hava eisini verið til roynd. Ætlanin

við royndunum í musikskúlaskipanini er at geva næmingunum møguleika at fara upp til altjóða góðkendar royndir.

Royndirnar eru í ymiskum torleikastigum, og næsta roynd verður í november í ár.

Tónar í tíðini

Lummalykta Óli

Sang G Em Am D7 K. Olsen

Ken-nir tú hann Lum-ma-lyk-ta Ó-la,

G Em Am D7

hann, tú veitst, við lum-ma-lykt og kjó-la,

G Hm Em Em7

he-vur sjálv tú nak-ran-tíð hann sæð?

Am D7 G

Nei, tí Óli sve-vur al-lan dag.

1. Kennir tú hann Lummalykta Óla, hann, tú veitst, við lummalykt og kjóla, hevur sjálv tú nakrantíð hann sæð? Nei, tí Óli svevur allan dag!

2. Men tá móti kvöldi sólin setur, fer hann upp og seg í kjólan letur, tendrar síðan sína lummalykt, tí so veit hann, hann kann ferðast trygt.

3. Gongur hann við lyktini og lýsir gjøgnum lykalahol, har ofta gýsur, vitjar hvørja gentu og hvønn drong, vitar um tey eru lægst í song.

4. Og tá gelur dagsins fyrsti hani, hevur Óli verið allastaðni, - so vit vita, hóast toruslætt, at vit hava sovið trygt í nátt.

Alexandur Kristiansen

Nýggi »harratoyshandil-in« »Hanus & Janus«
letur upp 28. apríl
Mynd: Jens Kristian Vang